

nævnte Regler om Udnævnelsen, men, da der intet herom er anført, ogsaa Reglerne om Antallet. Man finder dog Anledning til at bemærke, at det højst sandsynligt vil vise sig, at Korpset med sin nuværende Sammensætning ikke vil strække til, hvis Hærens Rammer forbliver uforandrede.

§ 20.

Det lader sig næppe gøre at finde en praktisk brugbar Sondring mellem de militære Straffesager, der bør behandles efter Reglerne for Justitssager, og saadanne, der vilde egne sig til den mere summariske Behandling som Politisager; alene af den Grund vilde Sondringen ogsaa være mindre paakrævet, at Auditøren jo træder i Stedet for baade Statsadvokaten og Politimesteren. Da det nu formentlig ikke vilde kunne forsvares at lade alle militære Underretssager behandle efter Reglerne for Politisager, har man været nødsaget til for dem alle at foreskrive Justitssagsbehandling, og dette er saa meget mere naturligt, som en rimelig Aflastning i Sagernes Antal kan ventes at ville ske ved Hjælp af den arbi-trære Straffemyndighed.

§ 22.

1. og 3. Stykke svarer til, hvad der er gældende Ret i Henhold til Lov 8. Maj 1908 § 7. Man har dog ikke fundet Anledning til at begrænse Kredsen af dem, der kan vælges eller beskikkes, til militære Embeds- eller Bestillingsmænd, men har udvidet den til alle tjenstgørende Militærpersoner, altsaa ogsaa menige.

2. Stykke er motiveret dels ved, at der her ofte kan blive Tale om betydelige Straffe, selv om det ikke drejer sig om en i den offentlige Mening vanærende Handling, dels at Grænsen mellem vanærende og ikke vanærende Handlinger her ofte vil være omtvistelig.

§ 24.

Der er her givet almindelig Hjæmmel til i Kaserne og paa de andre i Para-

graffen nævnte Steder uden Hensyn til den paasigtede Forbrydelses Grovhed og uden Hensyn til, om det er hos en sigtet eller ikke sigtet — men dog kun, naar vedkommende ikke har særlig Husstand, altsaa et egentligt Hjem paa Stedet — at foretage Beslaglæggelse og Ransagning. Det maa formentlig erkendes, at Forholdene paa saadanne Steder er saa ejendommelige og frembyder saadanne Vanskeligheder for Efterforskning, at der er Trang til særlig vidtgaaende Regler, der iøvrigt ogsaa har nogen Tilknytning til Retsplejelovens Regler om særlig Adgang til at foretage Ransagning, hvor den omfatter en Samling af Huse eller en større afgrænset Del af en By eller et Sogn.

§ 25.

Den under 1. og 2. hjemlede Anholdelsesret er i alt væsentligt stemmende med Reglerne i § 27 i den kgl. Anordning af 13. August 1886 som ændret ved kgl. Anordning af 27. Marts 1912 om Anvendelse af Straf uden Dom ved Landkrigsmagten og er begrundet i de særlige Forhold. Anholdelsesretten under 3. gaar formentlig ikke ud over Politiets Anholdelsesret efter Retsplejeloven, men giver en af Hensyn til ikke retskyndige Myndigheder tiltrængt simple Affattelse.

I Modsætning til, hvad der nu gælder om Arrestation efter Anordningens § 27, skal Anholdelsen efter nærværende Paragraf bringes for Retten paa samme Maade som Anholdelse efter Retsplejeloven, saaledes at den bortfalder, medmindre Retten afsiger Fængslingskendelse.

§ 27.

Den almindelige Regel om, at den, der anholdes, inden 24 Timer skal stilles for en Dommer, vil det formentlig være nødvendigt her at modificere. Militæret har jo ikke altid sin Politimester ved Haanden, og det kan blive nødvendigt langvejs fra at hente en Auditor for at faa foretaget Undersøgelser, der maa have fundet Sted, før Sigtede fremstilles for Dommeren.